

Núm. de Protocol: 2000068/2018

Núm. de Rotlle: TSJA-0000006/2019

SENTÈNCIA 5-2019

PARTS:

Apel·lant: Sr. T.M.M.

Representant: ÍDEM

Advocat: Sra. SJG

Apel·lat: GOVERN D'ANDORRA

Representant: Sra. IOM

Advocat: Sra. SPC

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: Sr. Bernard PLAGNET
Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, vint-i-ú de febrer de dos mil dinou.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número **2000068/2018**.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. TMM va interposar demanda contra el GOVERN, en què impugnava l'acord adoptat el 18 de juliol de 2018, que va desestimar el recurs interposat contra una anterior resolució de la Secretaria d'Estat de Justícia i Interior de 31 de maig de 2018, en virtut de la qual s'havia denegat la renovació de l'autorització de residència i treball de l'agent.

La sentència de 30 d'octubre de 2018 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar la demanda formulada per la part agent i va declarar que la resolució impugnada era ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- El Sr. TMM ha interposat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència de la Batllia, en el qual es defensa que s'ha produït una errònia valoració de la prova practicada en les actuacions.

En aquest sentit, al·lega que porta més de vint anys residint a Andorra; que l'efectivitat d'aquesta residència ha quedat acreditada mitjançant les certificacions emeses pels seus veïns i per diverses persones que coneixen la seva trajectòria; que participa i treballa en una societat andorrana i, quant a la seva vida familiar, que conviu amb el seu fill menor d'edat en els períodes que li pertoca, ja que està separat de fet de la seva esposa.

3.- La representació del Govern s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada. Considera que s'ha valorat adequadament la prova practicada en les actuacions, ja que, entre d'altres extrems, el recurrent només acredita despeses bancàries en un període de 35 dies sobre els 730 en què va estar vigent l'autorització que es pretén renovar. D'altra banda, ja es va anul·lar una anterior autorització de l'agent, de manera que aquest consta inscrit de nou al registre d'immigració des de 2012. En darrer terme, es defensa que no ha quedat desvirtuada la consideració essencial de la sentència apel·lada, ja que no existeixen dades de la residència efectiva de l'interessat durant més d'un terç del període de vigència de l'autorització.

4.- Un cop trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia i 160 de la Llei qualificada d'immigració.

Segon.- L'objecte d'aquest procés consisteix en determinar si resulta ajustada a dret la resolució administrativa que ha denegat la renovació de l'autorització de residència i treball del recurrent.

Segons l'article 53.1 de la Llei qualificada d'immigració, en la redacció aplicable:

“Per obtenir la renovació de qualsevol autorització d'immigració, la persona que n'és titular ha d'haver residit de forma permanent i efectiva al Principat d'Andorra a comptar de la data d'inici si es tracta d'una autorització inicial, o de la data de la darrera renovació en els altres casos...”.

Aquesta Sala ha declarat de manera reiterada que el fet de residir de forma permanent i efectiva a Andorra suposa que l'interessat hi tingui el centre dels seus interessos personals i professionals.

Com que l'acreditació d'aquesta residència permanent i efectiva és una qüestió de fet, la decisió que s'adopti sobre el particular ha de partir dels elements probatoris que consten en les actuacions. Aquesta Sala també ha reconegut reiteradament l'especial rellevància que tenen els informes elaborats pel Servei de Policia, en la mesura en que recullen els resultats de les investigacions dutes a terme sobre el terreny i, a més, se'ls ha de reconèixer l'objectivitat que deriva del fet de ser elaborats per funcionaris públics. Això no exclou, lògicament, que els interessats presentin les proves adequades per a desvirtuar el seu contingut.

Tercer.- En el cas que ara s'examina, la sentència apel·lada ha fet una valoració exhaustiva de les proves que consten en les actuacions, que aquesta Sala comparteix i fa seva íntegrament, sense que hi hagi raons que justifiquin substituir el criteri de la Batllia pel del recurrent.

En primer lloc, existeix l'informe de la Policia (folis 102-103 de les actuacions), en el qual es fa constar que l'agent que el subscriu va realitzar comprovacions durant un període de tres setmanes, en diversos moments del matí, sense trobar mai l'interessat. Els veïns consultats van manifestar que el recurrent no vivia de forma permanent al Principat.

En segon terme, el recurrent és assalariat de l'empresa "A.", el titular de la qual és la societat "S. SA". Tanmateix, no hi ha constància en les actuacions de que aquestes entitats tinguin una activitat efectiva a Andorra.

A més, i contra el que va fer constar l'interessat en la seva sol·licitud, el fill menor del recurrent no conviu amb ell de forma permanent, ja que no està escolaritzat al Principat, sinó que viu habitualment a França amb la seva mare, com afirma expressament el recurrent.

Finalment, tampoc es poden compartir les afirmacions del recurs sobre la presència de l'interessat a Andorra des de fa més de vint anys. Cal tenir en compte que ja es va anul·lar una autorització anterior, l'any 2012, per manca de residència efectiva al Principat, això sens perjudici que posteriorment n'obtingués una de nova.

En sentit contrari, les proves aportades per l'agent no tenen una força de convicció que pugui desvirtuar les conclusions a què arriba l'informe del Servei de Policia, tal com ha considerat la sentència de la Batllia. En especial, no s'ha contradit el fet essencial de que no hi ha documents que acreditin la permanència de l'agent a Andorra des de juliol de 2015 a maig de 2016, el que suposa efectivament més d'una tercera part del període de vigència de l'autorització que es pretén renovar.

Aquest conjunt de circumstàncies porten a concloure que no ha quedat acreditada la residència permanent i efectiva del recurrent al Principat durant tota la vigència de l'autorització anterior, com exigeix l'article 53.1 de la Llei qualificada d'immigració, per la qual cosa s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar íntegrament la sentència impugnada.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. TMM contra la sentència dictada el 30 d'octubre de 2018 per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma íntegrament.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades en aquesta instància.